

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2014 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະຮຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບົ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Director, Church Ministry Resources: Chris Liebrum
Director, Bible Study/Discipleship: Phil Miller

Publisher BAPTISTWAY PRESS®: Scott Stevens

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 3, 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 3, 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 2, 7, 8, 9
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 2, 7, 8, 9
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 10, 11, 12, 13
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 1, 10, 11, 12, 13
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ຮີດອຳນາດຂອງຂ່າວປະເສີດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຣມ 1:1-17
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຣມ 1:1-17
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຂ່າວປະເສີດມີຮີດເດດຊ່ອຍໃຫ້ທຸກຄົນພົ້ນໄດ້ຖ້າຫາກເຊື່ອ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຂ່າວປະເສີດນັ້ນມີມາແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈຮີດເດດຂ່າວປະເສີດ

ບົດນຳ

ບົດຮຽນພາສາລາວບົດນີ້ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນໃໝ່ເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າກັບຄວາມຄິດແລະສະພາບການຂອງຄົນລາວລຸ້ນແລກ, ສ່ວນຫົວຂໍ້ ແລະຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນຍັງເໝືອນເດີມ. ດັ່ງນັ້ນເນື້ອໃນຂອງບົດຮຽນຈະແຕກຕ່າງກັບພາກພາສາອັງກິດ.

ອຳນາດຂອງຂ່າວປະເສີດ (ໂຣມ 3:1-7).

1. ເລົ່າເຣື່ອງເມືອງເສຣຸກິດທີ່ບໍ່ມີໄຟຟ້າສອງອາທິດມີຜົນສະທ້ອນແນວໃດຕໍ່ໂຮງຈັກໂຮງງານ?
2. ເລົ່າເຣື່ອງບ້ານເຮືອນທີ່ບໍ່ມີໄຟຟ້າສອງອາທິດ ມີຫຍັງເນົ່າເປືອຍແລະເສັງຫາຍຫລາຍປານໃດ?
3. ເວົ້າເຖິງຊີວິດທີ່ຂາດຂ່າວປະເສີດນັບຕັ້ງແຕ່ມີເກີດຈົນຮອດວັນນີ້ຈະເນົ່າເປືອຍຫລາຍປານໃດ? ບອກນັກຮຽນວ່າທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການຂ່າວປະເສີດ, ຄົນໃນຄອບຄົວແລະຍາດພີ່ນ້ອງຕ້ອງການຂ່າວປະເສີດ ເພື່ອຊີວິດຈະບໍ່ເນົ່າເປືອຍດ້ວຍຄວາມບາບ. ສຳຄັນແມ່ນໃຜຈະໄປບອກພວກເຂົາເຈົ້າ?
4. ເວົ້າເຖິງໂປໂລແນະນຳຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວມີສາມຢ່າງຄື;
 - 1). ທ່ານຜູ້ຮັບໃຊ້(ຂ້າໃຊ້) ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
 - 2). ທ່ານເປັນຜູ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນອັດສາວິກ.
 - 3). ທ່ານເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຂ່າວປະເສີດປຸກໃຈ (ໂຣມ 1:8-15).

1. ສິ່ງປຸກໃຈໂປໂລມີ 5 ຢ່າງ.
 - 1). ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນທີ່ກຸງໂຣມຊ່າລີກັນໄປທົ່ວໂລກ (ຂໍ້ 8).

- 2). ພຣະເຈົ້າເປັນພຍານຜ່າຍໂປໂລ (ຂໍ້ 9ກ).
- 3). ໂປໂລອຸທິດຕົນໄຫວ້ອອນເພື່ອກຸງໂຣມ (ຂໍ້ 9ຂ).
- 4). ໂປໂລມີໃຈປາຖນາຢາກໄປເວົ້າຂ່າວປະເສີດໜ້າຕໍ່ໜ້າ (ຂໍ້ 10-12).
- 5). ໂປໂລຮູ້ສຶກເປັນໜີ້ທີ່ຈະໄປປະກາດໃຫ້ທັງຄົນສີວິລັຍ ແລະຄົນຍາກຈີນ (14).

2. ເນັ້ນໜັກຄຳເວົ້າໂປໂລ "ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນບາງຢ່າງໃນຖ້ຳມກາງພວກເຈົ້າ ເຫມືອນດັ່ງໄດ້ຮັບຜົນໃນຖ້ຳມກາງຊາວຕ່າງປະເທດແລ້ວ ແຕ່ຈົນເຖິງບັດນີ້ກໍຍັງມີເຫດຂັດຂວາງຢູ່" (ຂໍ້ 13). ແປວ່າຕ່າງຜ່າຍຕ່າງ ໄດ້ປໂຍດ.

ຮິດເດດຂ່າວປະເສີດນຳຄວາມພົ້ນ (ໂຣມ 1:16-17).

1. ອ່ານຂໍ້ 16-17 ບອກນັກຮຽນວ່າໂປໂລມີເຫດຜົນທີ່ບໍ່ໃຫ້ຕົນເອງລະອາຍໃນຂ່າວປະເສີດ.
2. ອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 11:16-33 ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນອີກຫລາຍຢ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ໂປໂລບໍ່ລະອາຍ.
3. ເຫດຜົນທີ່ສຳຄັນແມ່ນ 1. ຄວາມຊອບທັມ ແລະ 2. ຄວາມພົ້ນ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນບ່ອນປາຍຂໍ້ 17.
4. ອ່ານຄຳຖາມຂໍ້ 6 ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນ ສົນທະນາກັນ ແລະຖາມວ່າພຣະເຈົ້າໃຊ້ທ່ານເຮັດຫຍັງໃນໂບດນີ້?

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ເອົາຄວາມຕົວະມາປ່ຽນຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຣມ 1: 18-32

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ໂຣມ 1: 18-32

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະອະນຸຍາດໃຫ້ຄວາມບາບທະວີຂຶ້ນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງເປັນເຫດແລະເປັນຜົນຂອງການເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຈະຮູ້ວ່າແມ່ນຫຍັງເປັນເຫດແລະເປັນຜົນຂອງການເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

ອ່ານລວບ: ຄວາມບາບເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເວລາພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ພວກເຮົາເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະອົງ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຍອມຮັບຜົນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເລີ່ມການສຶກສາພຣະຄຳໂດຍການອ່ານ "ຄຳນຳ" ໃນບົດຮຽນໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ; ນຳພາການສົນທະນາໃນຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- ເປັນຫຍັງບາງຄົນຕັດສິນໃຈດຳເນີນຊີວິດເໝືອນກັບວ່າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ?
- ທ່ານຄິດວ່າບາງຄົນເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ເຈຕນາ, ຫລືໂດຍບໍ່ຮູ້ແທ້ຈິງ?
- ມີຜົນຫຍັງແດ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ? (ບັນທຶກຄຳຕອບໄວ້)

- ກ່ອນການສຶກສາພຣະຄຳໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຄິດຫາຄົນຜູ້ນຶ່ງທີ່ໄດ້ເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະຄຳ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 1: 18-23. ຂຽນນ້ຳເບີໃສ່ຂ້າງຊ້າຍຂອງກະດານ ແຕ່ 1 ເຖິງ 6. ພານັກຮຽນຊອກຫາເຫດຜົນທີ່ກຳລັງເຮັດໃຫ້ຄົນເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ເບິ່ງຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ໃນບົດຮຽນ "ສາເຫດທີ່ກຳລັງເຮັດໃຫ້ເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ (ໂຣມ 1: 18-24)." ຖາມ:

- ມີສາເຫດອັນໃດທີ່ຖືກກັບບຸກຄົນທີ່ທ່ານໄດ້ຄິດໄວ້ (ໃນຂໍ້ນຶ່ງທີ່ຜ່ານມາ)?
- ທ່ານເຄີຍຄິດຢາກຈະເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍເຫດຜົນໃດບໍ່? ອະທິບາຍ.

3. ເວົ້າວ່າ: ສາເຫດຈະຕ້ອງກ່ຽວຂ້ອງກັບຜົນ ແລະການເລືອກຈະຕ້ອງນໍາໄປສູ່ຜົນຕ່າງໆ. ຖາມ: ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງບໍລິສຸດ ຈຶ່ງຊົງໃຫ້ມີຜົນເກີດຂຶ້ນເວລາພວກເຮົາດໍາເນີນຊີວິດນອກພຣະປະລິງຂອງພຣະອົງ?

ອະທິບາຍຜົນ 23 ຢ່າງສໍາລັບການເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນ ໂຣມ 1: 24-32. ຄົ້ນຫາພຣະຄໍາສາມຂໍ້ທີ່ເວົ້າວ່າ "ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງປ່ອຍໃຫ້ເຂົາ" (ຂໍ້ 24, 26, ແລະ 28). ອະທິບາຍຄໍາວ່າ "ພິພາກສາແບບຊຸກຊ້ອນ." (ບາງຄັ້ງພຣະເຈົ້າຊົງປ່ອຍໃຫ້ບຸກຄົນດໍາເນີນຊີວິດແບບບໍ່ມີພຣະອົງ ແລະໄດ້ຮັບຜົນຮ້າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງແຕກຕ່າງກັບການພິພາກສາທີ່ເຫັນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ຫລືການລົງໂທດພວກເຂົາ).

4. ນໍາພາການຄົ້ນຄວ້າໃນ ໂຣມ 1: 24-32 ໂດຍໃຊ້ຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
- ຂໍ້ 24-25, ແມ່ນຫຍັງສາມຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປ່ອຍໃຫ້ຄົນເຮັດ?
 - ຂໍ້ 26-27, ຊອກຫາຜົນຂອງຊີວິດທີ່ຜິດປະເພນີເຮືອງເພດ.
 - ຂໍ້ 28-30, ອະທິບາຍວ່າຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວຈະມີປັນຫາວິທີໃດ ເວລາພວກເຮົາເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.
 - ຂໍ້ 31, ລັກສະນະແນວໃດແດ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ທີ່ດໍາເນີນຊີວິດນອກກົດຂອງພຣະເຈົ້າ?
 - ຂໍ້ 32, ພວກມັກຢູ່ນອກກົດໝາຍມີຜົນກະທົບແນວໃດຕໍ່ຄົນອື່ນໆ?

ນໍາພາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

5. ສົນທະນາເຮືອງຕໍ່ໄປນີ້:
ໂຣເບີດ ເປັນຊາວໜຸ່ມທີ່ໄດ້ຮັບເຊື້ອໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະໄດ້ໄປໂບດເປັນປະຈໍາ. ແຕ່ວ່າລາວມັກໄປຫລິ້ນນໍາໝູ່ທີ່ໃຊ້ຄໍາເວົ້າຫຍາບຊ້າ ແລະມັກຂາດໂຮງຮຽນ. ໃນເຟສບຸກຂອງໝູ່ຄົນນີ້ ມີຮູບຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະຮູບສ່ວນຫລາຍຈະເປັນຮູບໂປ້ ຫລືຖ້າລາວບັນທຶກຫຍັງລົງໄປ ກໍມັກຈະມີແຕ່ກ່ຽວກັບເຮືອງເພດສັມພັນ. ໂຣເບີດແລະພໍ່ແມ່ບໍ່ຖືກກັນດີປານໃດ; ພໍ່ແມ່ພຍາຍາມອ້ອນວອນເພື່ອໂຣເບີດ ແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງລາວ ແລະໃຫ້ລາວເປັນຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງ.

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຈະຊ່ວຍໂຣເບີດ ຜູ້ທີ່ດໍາເນີນຊີວິດຜິດໄປຈາກພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ເຖິງວ່າລາວຈະອ້າງຕົວເອງວ່າເປັນຄຣິສຕຽນ. ໃຫ້ເວລາສົນທະນາ.

ໃຊ້ເວລາສົງຄາມໃຈ. ແນະນໍານັກຮຽນໃຫ້ຄິດເຖິງບຸກຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄິດໄວ້ແຕ່ຕອນເລີ້ມຮຽນພຣະຄໍາ. ຫລັງຈາກຫລາຍນາທີ, ອ້ອນວອນເພື່ອໃຫ້ທຸກໆຄົນມີໂອກາດໃນການເປັນພຍານ ແລະເວົ້າເຮືອງຂ່າວປະເສີດກັບເພື່ອນໆທີ່ກໍາລັງຫລົງທາງຈາກພຣະເຈົ້າ ໃນອາທິດຈະມານີ້.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 3
ເຮັດພຽງທາງນອກແລະການເຊື່ອຟັງແທ້

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຣມ 2
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຣມ 2
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຫລີກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ພົບກັບການຕັດສິນນັ້ນຕ້ອງເຊື່ອຟັງ, ບໍ່ແມ່ນເປັນຄົນເຊື່ອຖືສາສນາເຄິ່ງຄັດ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນສາສນາເພື່ອເວັ້ນຈາກການຕັດສິນແມ່ນບໍ່?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອໃຫ້ເຊື່ອຟັງວ່າການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້ານັ້ນເປັນວິທີທາງດີເພື່ອ ໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍເມື່ອພຣະເຈົ້າຕັດສິນຢ່າງທຽງທັມ.

ບົດນຳ

ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ສອນເຖິງວັນຕັດສິນລົງໂທດ-ພວກຍິວແລະຄົນຕ່າງຊາດຈະໄດ້ຖືກຕັດສິນຕາມການກະທຳຂອງຕົນເອງ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ກ່າວມາແລ້ວໃນໂຣມບົດ 1 ວ່າພວກຕ່າງຊາດຈະໄດ້ຕັດສິນຕາມຄວາມຜິດບາບແລະຈະບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວໃດໆທັງສິ້ນ (1:18-20). ສຳລັບບົດນີ້ອາຈານໂປໂລກໍ່ກ່າວມາເວົ້າເຮື່ອງພວກຍິວທີ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າຕົນເອງເປັນຄົນພິເສດຢ່າງນ້ອຍສາມຢ່າງ. ນຶ່ງ, ພວກເຂົາເປັນເຊື້ອສາຍຈາກອັບຣາຮາມ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາພວກເຂົາເພາະມີພໍເປັນອາຮາຮາມເທົ່ານັ້ນ (ລກ. 3:8). ແຕ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກຕັດສິນຂຶ້ນກັບວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຕາມ “ນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ” (ມທ 7:21), ຊຶ່ງແມ່ນອາສັຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ. ສອງ, ພວກຍິວບາງຄົນຖືວ່າຕົນເອງໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ແຕ່ອາຈານໂປໂລເຫັນວ່າຮັບພິທີຕັດທາງໃຈດີກວ່າເຮັດທາງນອກເທົ່ານັ້ນ (ໂຣມ 9:29; ພຣະບັນຍັດທີ ສອງ 10:16; 30:6). ໝາຍຄວາມວ່າພວກຍິວບໍ່ມີສິດພິເສດອັນໃດໃນວັນຕັດສິນ ຖ້າພວກເຂົາຮັບພິທີຕັດພຽງທາງນອກເທົ່ານັ້ນ. ສາມ, ຍິວບາງຄົນຄິດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານພຣະບັດຍັດໃຫ້ພວກເຂົາທາງໂມເຊ. ແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າຜູ້ທີ່ ຮັບເອົາພຣະບັດຍັດນັ້ນບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ເປັນພຽງຄຳສອນໃຫ້ຮູ້ຈັກທາງແລະຍັງບອກ ວ່າມະນຸດເປັນຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນຍິວບໍ່ມີສິດພິເສດອັນໃດໃນວັນຕັດສິນ ແລະຈະຖືກຕັດສິນເຂັ້ມງວດທີ່ສຸດເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະບັດຍັດແລະຮູ້ຈັກດີວ່າບໍ່ໃຫ້ເຮັດບາບ (ໂຣມ 3:10).

ອາຈານໂປໂລຍັງຕັດຂາດຊຶ່ງພວກຍິວຄິດວ່າຕົນເອງມີພື້ນຖານທາງສາສນາດີແລະຄິດວ່າສິ່ງນັ້ນຈະປົກປ້ອງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຖືກຕັດສິນລົງໂທດໃນວັນສຸດທ້າຍ. ເວລານີ້ຈະບໍ່ມີຈັກຄົນເປັນຄົນພິເສດເພາະເຊື່ອຖືສາສນາຢ່າງເຄິ່ງຄັດ ມີອາຈານຫລາຍຄົນໄດ້ເຫສນາວ່າການທີ່ພວກເຮົາໄປໂບດເປັນປະຈຳນັ້ນບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາກາຍເປັນຄຣິສະຕຽນ ເໝືອນກັບເປັນຍິວກໍ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຮອງວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊອບພຣະທັຍນຳ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ກ່າວວ່າພວກເຮົາເປັນຄົນມັກໃສ່ໜ້າກາກ ມັກໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນແຕ່ຄວາມດີຂອງຕົນເອງ ແລະມັກຕັດສິນຄົນອື່ນທັງໆທີ່ຕົນເອງກໍມີຄວາມຜິດເໝືອນຄົນອື່ນໆ. ຖາມວ່າເຮັດແນວໃດຈະໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດ ຫລືເຮັດໃຫ້ທາງນອກກັບທາງໃນຕົງກັນ?
2. ພິມເປັນໃບໂຄສະນາແຜ່ນໃຫຍ່ ໃຫ້ຂຽນວ່າ: “ຈິ່ງລະວັງ-ທ່ານມັກຕັດສິນຄົນອື່ນ ແລະພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນທ່ານຄືກັນ.” ກ່າວວ່າບົດຮຽນວັນນີ້ອາຈານໂປໂລສອນໃນໂຣມບົດທີ 2 ເປັນເລື່ອງໜັກກ່ຽວກັບຄົນມັກຕັດສິນຄົນອື່ນ ແລະເລື່ອງນັບຖືກສາສນາຢ່າງເຄັ່ງຄັດແລະຖືວ່າຕົນເອງດີກວ່າຄົນອື່ນໆ.
3. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານໂຣມບົດທີ 2 ແລະບອກໃຫ້ພວກເຂົາຂຽນອອກມາວ່າຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດນັ້ນເປັນຄົນຢ່າງໃດ? ຄໍາຕອບອາດແມ່ນດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
 - 2:1-ຕັດສິນຄົນອື່ນທັງໆທີ່ຕົນເອງກໍເຮັດຄືກັນ
 - 2:21-ສອນອັນນຶ່ງ ແລະເຮັດອີກອັນນຶ່ງ (ທຽບກັບ ຢກບ 3:1)
 - 2:22-ທໍາຕົນເໝືອນເປັນຄົນດີ ແຕ່ຍັງມີຕົນຫາເຕັມຢູ່ໃນໃຈ (ທຽບກັບ ມທ 5:27-29)
 - 2: 23-ທໍາຕົນເປັນຄົນເຊື່ອທາງນອກ
 - 2:27-ເຮັດຕາມພິທີກຳເພື່ອຢາກໄດ້ຄວາມພົ້ນແທນທີ່ຈະມີການຖິ້ມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່.
4. ແບ່ງຫ້ອງອອກໄປສອງກຸ່ມໃຫ້ໂຕ້ວ່າທັງກັນເຖິງເລື່ອງເຮັດພຽງທາງນອກ ແລະມີຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງ. ສລຸບວ່າທັງສອງກຸ່ມຈະຊະນະຫລືເສັງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບຄໍາເວົ້າເກ່ງຈັບໃຈຜູ້ຟັງ ແຕ່ແມ່ນເລື່ອງພຣະເຈົ້າຊອບພຣະທັຍນັ້ນສໍາຄັນກວ່າ.
5. ກ່າວວ່າມະນຸດເຮົາຊອກຫາທາງໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊອບພຣະທັຍນໍາເຊັ່ນພວກຍົວຖ້າຮັບພິທີຕັດ ແລະຍັງກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາຊາດເຂົາ. ອ່ານ ໂຣມ 2:25-27 ກ່າວວ່າທຸກວັນນີ້ຄຣິສຕຽນບາງຄົນອາດຄິດວ່າຖ້າເຮັດຕາມພິທີຕ່າງໆຢ່າງນີ້ແລ້ວພຣະເຈົ້າອາດຊອບພຣະທັຍຊຶ່ງເປັນອັນຕະລາຍ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸວິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 4
ເປັນຄົນສິນທັມດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຣມ 3:21-31
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຣມ 3:21-31
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ພວກເຮົາໄດ້ຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ພວກເຮົາຈະໄວ້ວາງໃຈໃນສິ່ງໃດເພື່ອໃຫ້ເຮົາຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ແນ່ວ່າຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຄືນດີກັບ ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນອົງພຣະຄຣິດໝົດໃຈ.

ບົດນຳ

ພວກເຮົາຕ້ອງເຊື່ອຫຍັງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄືນເຮົາຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ? ບາງຄົນເຊື່ອໃນຕົນເອງ ແລະ ການເຮັດດີຂອງພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ. ບາງຄົນກໍເຊື່ອໃນສາສນາແລະຕາມທັມນຽມເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊອບພຣະທັຍນຳ. ແຕ່ເຫັນວ່າອາຈານໂປໂລໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າບໍ່ມີຈັກຄົນເປັນຄົນດີໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະທຸກຄົນເປັນຄົນຜິດບາບແລະຂາດຈາກພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ (3:23). ແຕ່ມີຂ່າວດີວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕຽມທາງໄວ້ເພື່ອພວກເຮົາ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ປະກາດວ່າພວກເຮົາເປັນຄົນສິນທັມ.

ພວກເຮົາສາມາດຄືນດີແລະຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລະໄວ້ວາງໃຈໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ. ສິ່ງນີ້ພຣະເຈົ້າຈັດໄວ້ໃຫ້ທຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງ (3:22). ການທີ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ກາຍເປັນຄົນສິນທັມນີ້ຂຶ້ນກັບການເສັງສະລະຂອງອົງພຣະເຢຊູສິ້ນພຣະຊົນເທິງໄມ້ກາງແຂນ (3:25). ອາຈານໂປໂລອະທິບາຍເຖິງການເສັງສະລະຂອງອົງພຣະເຢຊູ ໝາຍຄວາມວ່າທຸກຄົນສາມາດໄດ້ຮັບການໄຖ່ບາບແລະກາຍເປັນຄົນຖືກຕ້ອງໄດ້ (3:24-25).

ການໄຖ່ບາບແລະການຖືກຕ້ອງນີ້ໄດ້ສຳເລັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາຕໍ່ອັບຣາຮາມ ເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ກາຍເປັນທີ່ພຣະພອນໄປຫາທຸກຊາດໃນໂລກ (ໂຣມ 3:28-29; ປະຖົມມະການ 22:18). ອາຈານໂປໂລກ່າວວ່າການທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳທີ່ໄມ້ກາງແຂນນີ້ບໍ່ໄດ້ທຳລາຍພຣະບັນຍັດໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແຕ່ເພື່ອຊ່ອຍເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຕັ້ງພຣະທັຍເອົາໄວ້.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

6. ນຳເອົາຂອງຂວັນທີ່ໃຫຍ່ແລະເອົາໂບສີຄຳມັດໄວ້ ແລະບອກວ່ານີ້ເປັນຂອງຂວັນຈາກພຣະເຈົ້າ. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ “ພວກເຮົາສົມຄວນແນວໃດທີ່ຈະຮັບຂອງຂວັນອັນນີ້ຈາກພຣະເຈົ້າ?”
7. ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງພຣະທັມ ໂຣມ 3:21-26 ແລະຂໍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນອະທິບາຍຄຳເວົ້າຂ້າງລຸ່ມນີ້: ກົດບັດຍັດ, ຄວາມເຊື່ອ, ຖືກຕ້ອງ, ພຣະຄຸນ, ໄຖ່ບາບ, ແລະຖວາຍເພື່ອຄວາມບາບ.
8. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເວົ້າເຖິງຂໍ້ພຣະຄັມພີ ໂຣມ 3:21-26 ຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນເອງຕາມຄຳຖາມຂ້າງລຸ່ມນີ້:
 - ພຣະເຈົ້າມີແຜນການບໍ່ທີ່ຈະຊ່ອຍພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມບາບ? (3:21)
 - ພວກເຮົາສາມາດຮັບຄວາມລອດພົ້ນດ້ວຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັດຍັດບໍ່? (3:21)
 - ເຮັດແນວໃດພວກເຮົາຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນສິນທັມໄດ້ ຫລືບໍ່ຮິສຸດໄດ້? (3:22,25)
 - ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນສິ່ງຈຳເປັນໃຫ້ພວກເຮົາຄົນດີກັບພຣະເຈົ້າ? (3:23)
9. ຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານໂຣມ 3:27-31 ແຮງໆ ແລະຕັ້ງຄຳຕາມດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
 - ສົມມຸດວ່າຖ້າພວກເຮົາຮັບເອົາຄວາມພົ້ນດ້ວຍການກະທຳເຊັ່ນ: ຮັບສິນບັບຕິສມາ, ຖວາຍ, ໄປໂບດເປັນປະຈຳ, ຮ້ອງເພງ, ແລະອື່ນໆ. ທ່ານຄິດວ່າຄຳເວົ້າໃຫ້ເຊື່ອເທົ່ານັ້ນຈະມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?
 - ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຫັນວ່າສຳຄັນທີ່ອາຈານໂປໂລກ່າວວ່າ ພວກຍິວແລະພວກຕ່າງຊາດຕ້ອງຮັບເອົາຄວາມລອດພົ້ນໂດຍວິທີດຽວກັນ-ຄືມີຄວາມເຊື່ອທີ່ວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອເປັນຄຳໄຖ່ບາບ (3:29)
 - ອາຈານໂປໂລເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງມີຊີວິດດ້ວຍການເຊື່ອພັງເພາະວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຮັບເອົາຄວາມລອດພົ້ນດ້ວຍການເຮັດຕາມພຣະບັດຍັດ? (3:31) ພຣະບັດຍັດມີໄວ້ເພື່ອອັນໃດ?
10. ຂໍໃຫ້ຄົນຈຶ່ງອ່ານຄຳພຣະຍານຂອງອາຈານໂປໂລທີ່ສາອະພາບວ່າ ການເຮັດຕາມພຣະບັດຍັດບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ (ກິຈການ 22:2-16)

ສປ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ຕົວຢ່າງຂອງຄວາມເຊື່ອ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ໂຮມ 4

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ໂຮມ 4

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ຊີວິດຂອງອັບຣາຮາມເປັນຊີວິດຂອງຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອທີ່ດີ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ເຮັດວິທີໃດທີ່ພວກເຮົາຈະສະແດງຄວາມເຊື່ອເໝືອນອັບຣາຮາມ
ໃນຊີວິດຂອງເຮົາ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງນັ້ນກໍຕ້ອງມີຄວາມສັມພັນດີກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເອົາຕົວຢ່າງຄວາມເຊື່ອຂອງອັບຣາຮາມມາປະກອບໃຊ້ໃນ
ຊີວິດ.

ບົດນຳ

ໃນໂຮມ 3 ອາຈານໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍຢ່າງຄ່ອງແຄ້ວວ່າ ມະນຸດຈະບໍ່ເປັນຄົນຖືກຕ້ອງໂດຍການເຮັດຕາມພຣະບັດຍັດ (ໂຮມ 3:28). ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າຖ້າຜູ້ໃດຖືມໃຈເກົ່າແລະເອົາໃຈໃໝ່ເພື່ອຮັບເອົາຄວາມລອດພົ້ນໃນອົງພຣະຄຣິດ ພຣະບິດາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອນັ້ນເປັນຄົນຖືກຕ້ອງ ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີຄວາມຜິດແຕ່ປະການໃດທັງສິ້ນ. ການທີ່ພຣະເຈົ້າປະກາດຢ່າງນີ້ບໍ່ແມ່ນຄົນນັ້ນໄດ້ເຮັດດີ ແຕ່ຂຶ້ນກັບຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດຄືອົງພຣະເຊື້ອໄດ້ຍອມສັນພຣະຊົນເທິງໄມ້ກາງແຂນ. ນີ້ແມ່ນຈິດໃຈຂອງຂ່າວປະເສີດ.

ອາຈານໂປໂລຮູ້ວ່າການທີ່ເປັນຄົນຖືກຕ້ອງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນອາດເປັນສິ່ງຜິດໃຈເພື່ອນຄົນຍິວເພາະເປັນສິ່ງຂັດກັບຄຳສອນຂອງອັບຣາຮາມຜູ້ເປັນພໍ່ແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ. ອາຈານໂປໂລຍັງເພີ່ມອີກວ່າການກາຍເປັນຄົນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນອັບຣາຮາມກໍຕ້ອງເຮັດເໝືອນກັນຄືໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອ. ຄວາມຈິງແລ້ວແຜນການຢ່າງນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ກັບມະນຸດເຮົາມາແຕ່ດົນນານແລ້ວ.

ມະນຸດມີຄວາມສັບສົນເຖິງເລື່ອງຄວາມພົ້ນທີ່ບໍ່ແມ່ນພວກເຂົາເຮັດເອົາເອງໄດ້ດ້ວຍຄວາມດີ. ຂ່າວປະເສີດນີ້ມອບໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອລ້າໆ ແຕ່ອົງພຣະເຊື້ອໄດ້ຈ່າຍໜີ້ຂອງຄວາມບາບນັ້ນດ້ວຍຮາຄາອັນແພງ ຄືພຣະອົງໄດ້ເອົາຊີວິດມາເປັນເຄື່ອງໄທ້ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຕ້ອງການຄວາມພົ້ນຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດສິ່ງນີ້ຄື ຮັບເອົາຄວາມພົ້ນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຟັງໃນອົງພຣະເຊື້ອຄຣິດ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

11. ເອົາປຶ້ມທະນາຄານອອກມາ ແລະບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງແບ່ງປຶ້ມທະນາຄານເປັນສອງແຖວ ແຖວໜຶ່ງແມ່ນເອົາເງິນເຂົ້າ ແລະແຖວທີສອງລາຍຈ່າຍຫລືຖອນເອົາເງິນອອກ. ເອົາເງິນເຂົ້າຄືການ

ເຮັດດີ ຫລືການຮັບໃຊ້ ສ່ວນລາຍຈ່າຍຫລືຖອນເງິນອອກຄືຄິດຜິດ, ໂລບຮັຖບານ ເຮັດບາບຕ່າງໆ.
ທ່ານຄິດວ່າຊີວິດຂອງທ່ານຈະຢູ່ແຖວໃດ?

12. ເອົາຂໍ້ພຣະຄຳພີໃຫ້ອ່ານກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງອັບຣາຮາມເປັນລຳດັບ: ບຸກຄະ 12:1-7, 15:1-6, 17:1-10, 23-24. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານແລະບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຈົດເຫດການອັນສຳຄັນນັ້ນໄວ້ເປັນລຳດັບເພື່ອແບ່ງປັນໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ນຳ ແລະທຽບກັບຂອງຄົນອື່ນວ່າມັນຄືກັນແລະຕ່າງກັນບ່ອນໃດ.
13. ເອີ້ນໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 4:1-8. ກ່າວລື້ມຄືນໂດຍໃຫ້ໃສ່ຫົວຂໍ້ວ່າ ການປະຕິບັດໃຊ້ການບໍ່ໄດ້. ຖາມວ່າເປັນຫຍັງການປະຕິບັດຈຶ່ງເປັນໂມຄະໄປ?
14. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 4:9-12. ຖາມວ່າເປັນຫຍັງອາຈານໂປໂລຈຶ່ງຍົກເອົາຕົວອັບຣາຮາມມາເປັນຕົວຢ່າງຜູ້ກາຍເປັນຄົນຊອບທັມດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ບໍ່ແມ່ນເປັນຄົນສິນທັມດ້ວຍການປະຕິບັດ?
15. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 4:13-17 ໃຫ້ເອົາຂໍ້ 15 ເປັນຈຸດສຳຄັນ. ພຣະບັດຍັດໃຫ້ມາເພື່ອຫຍັງ? ຖ້າບໍ່ມີພຣະບັນຍັດຈະເປັນຢ່າງໃດ?
16. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 4:18-25 ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຈົດສິ່ງສຳຄັນໄວ້. ບອກສະມາຊິກວ່າການເປັນຄົນສິນທັມນັ້ນຕ້ອງອາໄສຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຍົກເອົາຕົວຢ່າງຂອງຄົນອື່ນໆໃນພຣະຄຳພີຜູ້ກາຍເປັນຄົນສິນທັມກ່ອນມີພຣະບັດຍັດວ່າມີໃຜແດ່ທີ່ພວກເຂົາຈື່ໄດ້?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ຕົວຢ່າງຂອງຄວາມເຊື່ອ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ໂຣມ 5:1-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ໂຣມ 5:1-11

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງອອກມາໃນການຖວາຍຊີວິດຂອງອົງພຣະເຢຊູຊິ່ງເປັນຕົ້ນຕໍຂອງຄວາມຫວັງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ມີຄຳຖາມວ່າ ທ່ານຍິນດີທີ່ຈະຕາຍເພື່ອສັດຕູບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະປະສົບການກັບຄວາມຫວັງພ້ອມດ້ວຍຄວາມຍິນດີທີ່ພຣະອົງມີໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ.

ບົດນຳ

ອາຈານໂປໂລໃຊ້ເວລາຢ່າງລະວັງເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອຈະປະກາດຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພິທີຕັດແລະກົດບັດຍັດຊຶ່ງພວກຍິວພາກັນເພິ່ງນັ້ນ ບໍ່ເປັນສິ່ງເຮັດໃຫ້ມະນຸດເຮົາໄດ້ເປັນຄົນຖືກຕ້ອງໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນອັບຣາຮາມຜູ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າເປັນຄົນທຸ່ງທັມຊຶ່ງມາຈາກຄວາມເຊື່ອຟັງ-ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນຍິວຫລືຄົນຕ່າງຊາດຕ້ອງເຮັດເໝືອນກັນ.

ໃນໂຣມ 5 ອາຈານໂປໂລໄດ້ຫັນໄປເວົ້າເຮື່ອງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. ເພິ່ນຍັງເພີ່ມອີກວ່າຄວາມເຊື່ອນີ້ເຮັດໃຫ້ເກີດສັນຕິສຸກ, ຄວາມຍິນດີ, ແລະໃຫ້ມີຄວາມຫວັງ. ການທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າຄືໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງແລະໃນພຣະທັມຂອງພຣະອົງ; ໝາຍຄວາມວ່າໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈໃນອົງພຣະເຢຊູແລະກິຈກັມທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ. ຄວາມເຊື່ອປະກອບດ້ວຍການຖວາຍຕົວຢ່າງໝົດສິ້ນ ຍອມໃຫ້ພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງຊີວິດ. ໃຜກໍຕາມຖວາຍຕົວຢ່າງນີ້ຈະປະສົບກັບສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າ-ມີຈິດວິນຍານສຽບ ແທນທີ່ຈະເປັນຄົນມີຄວາມເຊື່ອຢຸດຢ່ອນໆ ຫລືເປັນຄົນຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຍິນດີພ້ອມກັບສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບໍ່ແມ່ນຈາກສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ. ຄວາມຫວັງແມ່ນການໄວ້ວາງໃຈຢ່າງຕາຍໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຄວບຄຸມອະນາຄົດກັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາເອົາໄວ້. ສັນຕິສຸກ, ຄວາມຍິນດີ, ແລະຄວາມຫວັງທີ່ກ່າວໃນໂຣມບົດ 5 ນີ້ບໍ່ສາມາດຈະປະສົບໄດ້ໂດຍປາສຈາກຄວາມເຊື່ອ. ອາຈານໂປໂລກ່າວວ່າຊີວິດທີ່ຢູ່ເພື່ອພຣະເຈົ້ານັ້ນກໍ່ນຳໄປຫາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຊີວິດອັນຄົບບໍຣິບູນ ເພາະອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອປະທານຂອງປະເສີດແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນ ພຣະອົງ (ຍຣ 10:10).

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

17. ຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າມີຜູ້ໃດໃນຫ້ອງຮຽນເຄີຍເຂົ້າໄປຫ້ອງການທ່ານຄຣູເວລາເປັນເດັກນັກຮຽນ ເພາະຖືກໂທດຍ້ອນເຮັດບໍ່ດີ? ຖາມວ່າ ພວກທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ? ການໄປຫ້ອງການທ່ານຄຣູນີ້ເຮັດໃຫ້ທ່ານຮູ້ຈັກຜູ້ມີອໍານາດປົກຄອງແລະພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?
18. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 5:1-4. ບົດນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາໃຫ້ມີຄວາມຍິນດີເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຸກ, ແລະໃຫ້ມີຄວາມຫວັງຖ້າມີການຊີວິດທີ່ປະສົບກັບສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍຕ່າງ ໆ . ຖາມວ່າ ຖ້າມີກາງທຸກຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກໂຣມເຮົາເຮັດແນວໃດ? ມີບົດຮຽນອັນໃດບໍ່ທີ່ພວກເຮົາຄວນເອົາມາປະກອບໃຊ້ທີ່ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີຈາກຄົນໃນສັມຍນັ້ນ?
19. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 5:5-8. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຄິດເຖິງເວລາທີ່ພວກເຂົາເຄີຍຊ່ອຍຄົນອື່ນຢ່າງສຸດຄວາມສາມາດ ຄືໃຫ້ສິ່ງຂອງທີ່ມີຄ່າແກ່ຄົນອື່ນ. ແລະໃຫ້ຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນແກ່ຕົນເອງມາກ່ອນແລ້ວ. ບອກໃຫ້ມີຜູ້ສັກແບ່ງປັນກັບກຸ່ມໃນຫ້ອງຮຽນຟັງ.
20. ເອີ້ນໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 5:-11. ຖາມວ່າ ທ່ານເຄີຍມີປະສົບການໃນການຄົນດີກັບຄົນທີ່ທ່ານກຽດຊັງບໍ່? ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດກ່ອນຄົນດີ ແລະຫຼັງຈາກຄົນດີກັນແລ້ວ?
21. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນບັນຫາຕ່າງໆທີ່ພວກເຂົາປະສົບໃນຊີວິດ ແລະບອກວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າຮັກທີ່ສຸດແລະບັນຫາທີ່ພວກເຂົາປະສົບນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກ. ຖາມວ່າ ການທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກກັບພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມຫວັງອັນໃດຖ້າມີການຊີວິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍບັນຫາ?

ສປ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ຈາກຄວາມຕາຍສູ່ຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຣມ 6

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ໂຣມ 6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຂ່າວປະເສີດໃຫ້ທຶນທາງໄປສູ່ຊີວິດ ແລະບໍ່ແມ່ນຄຳແກ້ຕົວເພື່ອເຮັດບາບ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາໃຊ້ພຣະຄຸນທີ່ປະທານໃຫ້ຜ່ານຂ່າວປະເສີດເປັນຄຳແກ້ຕົວເພື່ອເຮັດບາບບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອສຳຮວດເບິ່ງວ່າພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ພຣະຄຸນທີ່ປະທານໃຫ້ຜ່ານຂ່າວປະເສີດເປັນຄຳແກ້ຕົວເພື່ອເຮັດບາບບໍ່.

ອ່ານລວບ: ຜູ້ເຊື່ອບາງຄົນໄດ້ເບິ່ງວ່າພຣະຄຸນເປັນເຮືອງງ່າຍ ແລະບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະຄຳ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ໃຊ້ເວລາພານັກຮຽນຄິດເຖິງນິສັຍຂອງໃຜລາວ. ແນ່ນອນທຸກຄົນຕ້ອງມີນິສັຍ ບໍ່ວ່າຈະດີຫລືຊົ່ວ. ສັງເກດ: ນິສັຍຊົ່ວອາດຈະນຳໄປສູ່ອັນຕະລາຍແລະນິສັຍບາງຢ່າງກໍປ່ຽນແປງໄດ້ຍາກ; ນຳພາການສົນທະນາ: ໃຫ້ຕົວຢ່າງນິສັຍດີແລະນິສັຍຊົ່ວມີແນວໃດແດ່? ທ່ານເຄີຍເປັນທາດຂອງນິສັຍຊົ່ວບໍ່? ທ່ານເຄີຍຖິ້ມນິສັຍຊົ່ວບໍ່? ຖ້າມີ, ທ່ານສາມາດເຊົານິສັຍນັ້ນເລີຍບໍ່? ເວົ້າວ່າ: ຄວາມບາບເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນທາດ ຊຶ່ງຮ້າຍແຮງກວ່ານິສັຍຊົ່ວອີກ. ບົດຮຽນນີ້ຈະສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ສາມາດຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເອົາຊະນະການເປັນທາດຂອງຄວາມບາບ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ອ່ານໂຣມ 6: 1-5. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍໃນການອະທິບາຍ; ອະທິບາຍເຮືອງການບັບຕິສະມາ. ຊັກຊວນໃຫ້ນັກຮຽນເລົ່າປະສົບການຕອນເຂົາເຈົ້າຮັບການບັບຕິສະມາ. ອະທິບາຍ: ການບັບຕິສະມາ
3. ເປັນການສະແດງອອກພາຍນອກ ເຖິງການປ່ຽນແປງພາຍໃນຝ່າຍວິນຍານ.
4. ກ່ອນການສຶກສານີ້ ໃຫ້ຕຽມຜູ້ນຶ່ງໄວ້ເພື່ອເປັນພາຍນອກເຮືອງພຣະເຢຊູປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງລາວ. ໃຫ້ເລົ່າເຮືອງການຕາຍຕໍ່ຄວາມບາບຂອງລາວ ແລະການມີຊີວິດໃນພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 6: 6-11 ແລະໃຫ້ເລົ່າເຮືອງຂອງລາວເອງ.

5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 6: 12-14; ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ອ່ານ ປະຖົມມະການ 4: 7 (ຫລືອ່ານ ປຖກ 4:1-9 ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈເລື່ອງກາອິນແລະອາເບັນ). ກາອິນສາມາດທີ່ຈະເອົາຊະນະຄວາມບາບ ແຕ່ລາວ ບ່ອຍໃຫ້ຄວາມບາບເປັນຜູ້ຊະນະໃນຊີວິດລາວ; ໃນ ໂຣມ 6: 12 ເຮົາເວົ້າໃນທຳນອງທີ່ວ່າ, ຄວາມ ບາບປົກຄອງຮ່າງກາຍຂອງກາອິນ ແລະລາວກໍເຮັດຕາມຄວາມຊົ່ວທີ່ຮ່າງກາຍຕ້ອງການ. ພຣະຄຳ ໃນຕອນນີ້ຖາມພວກເຮົາວ່າ ເຮົາເປັນນາຍຂອງຄວາມບາບ ຫລື ຄວາມບາບເປັນນາຍຂອງເຮົາ? ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເປັນເຄື່ອງມືຂອງຄວາມຊອບທັມໄດ້ຢ່າງໃດ? ເບິ່ງບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ "ຈົ່ງບອກວ່າບໍ່." ເວົ້າເລື່ອງການໃຊ້ຂອງປະທານແລະຄວາມສາມາດເພື່ອຄວາມຊອບທັມ.
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 6: 15-23. ພານັກຮຽນວາດພາບຢູ່ໃນຫົວຕໍ່ໄປນີ້: ມີຫົວໜ້າສອງຄົນ; ຜູ້ນຶ່ງຮ້າຍ ແລະມັກເອົາເລື່ອງ; ອີກຜູ້ນຶ່ງເປັນຄົນອ່ອນຫວານ ແລະໃຫ້ອະພັຍ; ຫົວໜ້າທັງສອງມີເປົ້າໝາຍດຽວ ກັນຄືໃຫ້ພັນກຽນເຮັດວຽກໃຫ້ດີທີ່ສຸດ. ຖາມນັກຮຽນ: ໃຜແດ່ຕ້ອງການນາຍຮ້າຍ? ໃຜແດ່ຕ້ອງການ ນາຍອ່ອນຫວານ? ເປັນຫຍັງ? ນາຍຜູ້ໃດຈະໄດ້ຜົນດີກວ່າກັນ? ນາຍຄົນໃດຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາລະວັງ ຫລາຍຂຶ້ນ? ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນຂອງການມີເຈົ້ານາຍທີ່ໂຫດຮ້າຍ? ເຈົ້ານາຍໃຈດີ? ພານັກຮຽນສິນທະ ນາຄວາມໝາຍຂອງການດຳເນີນຊີວິດຕາມທາງຂອງພຣະຄຣິດ.

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າພວກເຮົາຄົງຈະບໍ່ເຮັດບາບຕໍ່ໄປອີກແລ້ວແມ່ນບໍ່ ຈົນເຖິງເວລາຂຶ້ນສວັນ? ໃຫ້ເວ ລາຕອບ. ຖາມວ່າ: ເວລາພວກເຮົາຮຽນພາສາຕ່າງໆ ພວກເຮົາຮູ້ໝົດທຸກຢ່າງ ຫລືຕ້ອງຮຽນເພີ່ມ ໄປເລື້ອຍໆ? ການຮຽນພາສາຫລືຮຽນວິຊາຊີບຄືກັນກັບການຮຽນຢຸດເຮັດບາບບໍ່? ບອກວ່າ ທຸກຄົນ ຖືກທົດລອງໃຫ້ເຮັດບາບ. ແບ່ງປັນວິທີເອົາຊະນະການທົດລອງ. (ສຶກສາພຣະຄຳ, ອ້ອນ ວອນ, ແລະຕໍ່ໄປ).

ພານັກຮຽນອ່ານ "ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ" ໃນບົດຮຽນ. ຊັກຊວນນັກຮຽນໃຫ້ພິຈາລະນາຄຳ ຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ. ອ້ອນວອນບົດການຮຽນ.

ສຄ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ຊີວິດທີ່ຄວບຄຸມໂດຍພຣະວິນຍານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຣມ 8: 1-17

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຣມ 8: 1-17

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຍອມຈຳນົນໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍ່ຮືບຮຸ້ນໄດ້ຮັບຊີວິດ, ສັນຕິສຸກ, ແລະການຍັງຢືນວ່າເປັນລູກພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງແດ່ຄືລັກສະນະແລະຜົນຂອງການດຳເນີນຊີວິດທີ່ຄວບຄຸມໂດຍພຣະວິນຍານ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮູ້ແລະຮັບລັກສະນະແລະຜົນຂອງການດຳເນີນຊີວິດທີ່ຄວບຄຸມໂດຍພຣະວິນຍານ.

ອ່ານລວບ: ທັມມະຊາດບາບຂອງພວກເຮົາແລະພຣະວິນຍານບໍ່ຮືບຮຸ້ນຍາດກັນຄວບຄຸມຊີວິດພວກເຮົາ. ຍອມຈຳນົນໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍ່ຮືບຮຸ້ນໄດ້ຮັບຊີວິດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນນັກຮຽນມາເຖິງໃຫ້ຂຽນໂຄງຮ່າງ (ຫົວເຮືອງ, ຫົວຂໍ້ໃຫຍ່) ຂອງບົດຮຽນໄວ້ໃນກະດານ.
2. ເລີ່ມການສອນດ້ວຍການອ້ອນວອນ; ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເວົ້າເຮືອງຕົວຢ່າງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ອາດາມ-12 ເປັນລະຄອນເຮືອງຕໍາຣວດທີ່ປາກົດໃນທິວິ ແຕ່ 1968 ເຖິງ 1975; ລະຄອນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຕໍາຣວດສອງຄົນທີ່ທ່າງານດ້ວຍກັນໃນກົມຕໍາຣວດທີ່ລອດສແອງເຈີລີສ; ປີເຕີ ມາລອຍ ເປັນຕໍາຣວດມີປະສົບການ ແຕ່ຈົມ ຮິດ ເປັນຕໍາຣວດໃໝ່. ໃນສາກຂອງແຕ່ລະວັນ, ມາລອຍ ແລະຮິດ ຈະໄດ້ຮັບລາຍງານປະຈຳວັນ ຊຶ່ງເປັນຄຳເຕືອນຂອງຜູ້ບັນຊາການເຖິງຕໍາຣວດທຸກຄົນໃນການຈະອອກໄປຈັບກຸມຄົນຮ້າຍ ຫລືການໄປສິ່ງໃບສິ່ງຈັບຈາກສານ. ຄຳເຕືອນຈະບອກເຖິງຮູບປະພັນຂອງຜູ້ຕ້ອງຫາ. ມາລອຍ ແລະຮິດຈະໃຊ້ລາຍງານນີ້ເພື່ອຊອກຫາຜູ້ຕ້ອງຫາໃນທີ່ຕ່າງໆ.

ເວົ້າວ່າ: ໃນປັດຈຸບັນຄູສອນປອມແລະບຸກຄົນທີ່ຖືກຫຼອກມີເຕັມຢູ່ໃນໂລກ; ສະນັ້ນຜູ້ເຊື່ອຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ວ່າຄຳສອນທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄຣິສຕຽນມີລັກສະນະຢ່າງໃດ. ອະທິບາຍວ່າ ໂຣມ 8: 1-17 ບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ລັກສະນະຂອງບຸກຄົນທີ່ຖືກນຳໂດຍພຣະວິນຍານ, ແຕ່ຈະໃຫ້ຜົນຂອງຊີວິດທີ່ກ້າວໄປດ້ວຍຮິດຂອງພຣະວິນຍານ. ເປົ້າໝາຍຂອງບົດຮຽນນີ້ຄືຄົ້ນຫາລັກສະນະແລະຜົນເຫລົ່ານັ້ນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 8: 1-4. ອະທິບາຍພຣະຄໍາໂດຍໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍ; ນໍາການສົນທະນາຄໍາວ່າ "ການລົງໂທດ" ແລະຄໍາວ່າ "ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ" ໃນຂໍ້ 1. ອະທິບາຍ "ພຣະບັນຍັດ" ໃນຂໍ້ສອງ. ຖາມ: ພວກເຮົາສາມາດໝັ້ນໃຈໄດ້ຢ່າງໃດໃນພຣະສັນຍາເຣື່ອງການລົງໂທດບໍ່ມີ? ພວກເຮົາຈະຕອບຮັບແນວໃດຕໍ່ພຣະສັນຍາ?
4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 8: 3-4; ສົນທະນາຄໍາວ່າ "ພຣະບັນຍັດ" ແລະອະທິບາຍ "ເຣື່ອງໄຖ່ຄວາມຜິດບາບ." ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງຄືເປົ້າໝາຍໃນການໃຫ້ພຣະບັນຍັດສໍາເຣັດໃນຕົວເຮົາ? (ເສຣີພາບຂອງຜູ້ເຊື່ອ).
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 8: 5-10. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍໃນການອະທິບາຍພຣະຄໍາໃນຕອນນີ້. ຕໍ່ໄປຈະເວົ້າເຣື່ອງ"ຜົນ." ປຽບທຽບຊີວິດທີ່ໃສ່ໃຈກັບຝ່າຍເນື້ອກາຍ ແລະຊີວິດທີ່ໃສ່ໃຈຝ່າຍວິນຍານ. ຖາມ: ການໃສ່ໃຈຝ່າຍເນື້ອກາຍຈະນໍາໄປສູ່ຄວາມຕາຍວິທີໃດ? ການໃສ່ໃຈຝ່າຍວິນຍານຈະນໍາໄປສູ່ຊີວິດ ແລະສັນຕິສຸກວິທີໃດ? ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຈະຊ່ວຍບໍ່ໃຫ້ໃສ່ໃຈຝ່າຍເນື້ອກາຍ? ມີຂໍ້ແມ້ແນວໃດແດ່ໃນພຣະຄໍາຕອນນີ້? (ເບິ່ງຄໍາວ່າ "ຖ້າແມ່ນ," "ແຕ່ຖ້າ" ເພື່ອຊອກຫາຂໍ້ແມ້).
6. ເບິ່ງຫົວຂໍ້ "ຊີວິດດ້ວຍຣິດແຫ່ງພຣະວິນຍານ" ແລະໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 8: 11-14. ອະທິບາຍພຣະຄໍາ. ສົນທະນາ ເຣື່ອງການຊົງຢູ່ຂອງພຣະວິນຍານສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ເຊື່ອເປັນຂອງພຣະຄຣິດ (ຂໍ້ 9-11).
7. ອ່ານຂໍ້ 12-13 ອີກເທື່ອນຶ່ງ ແລະອະທິບາຍ "ການເປັນໜີ້" ໃນຂໍ້ 12. ສົນທະນາ "ເພາະຖ້າພວກເຈົ້າທັງຫລາຍດໍາເນີນຊີວິດຕາມຝ່າຍເນື້ອກາຍ ພວກເຈົ້າຄົງຈະຕາຍ." ມີຫຍັງແດ່ທີ່ເປັນການງານຂອງຝ່າຍເນື້ອກາຍ? ພວກເຮົາຈະຫລີກເວັ້ນ ຫລືທໍາລາຍສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ?
8. ອ່ານຂໍ້ 14-17 ອີກເທື່ອນຶ່ງ. ສົນທະນາເຣື່ອງວ່າ "ການເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ." ຄົ້ນຄວ້າເບິ່ງຄວາມຜູກພັນລະຫວ່າງການມີສ່ວນໃນຄວາມທໍາຣະມານແລະສະງ່າຣາສີຂອງພຣະຄຣິດ. ເບິ່ງບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍ. ຖາມ: ພຣະຄໍາໃນຕອນນີ້ໃຫ້ຄໍາໝູນໃຈ ແລະຄວາມຫວັງວິທີໃດ? ການໄດ້ເອີ້ນພຣະເຈົ້າວ່າ "ພຣະບິດາ" ມີຄວາມໝາຍສໍາລັບທ່ານແນວໃດ?

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນສອງກຸ່ມ, ໃຫ້ເຈັ້ງແລະສໍເພື່ອບັນທຶກ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແບ່ງເຈັ້ງຂອງຕົນເປັນສອງພາກ: ພາກນຶ່ງໃຫ້ໃສ່ຫົວຂໍ້ວ່າ "ລັກສະນະ" ແລະອີກພາກນຶ່ງໃຫ້ໃສ່ຫົວຂໍ້ວ່າ "ຜົນ." ເວົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກແຕ່ລະຄົນໃນຕອນເລີ້ມຕົ້ນວ່າ "ເປົ້າໝາຍຂອງບົດຮຽນນີ້ຄືຄົ້ນຫາລັກສະນະ ແລະຜົນ" ຂອງຊີວິດຝ່າຍວິນຍານ; ບອກນັກຮຽນໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າຫາລັກສະນະ ແລະຜົນທີ່ບອກໄວ້ໃນ ໂຣມ 8: 1-17. ໃຫ້ເວລາປະມານ 5 ນາທີ; ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານຜົນໂດຍອ່ານໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ. ຖ້າມີເວລາໃຫ້ສົນທະນາເນື້ອຄວາມໃນ "ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ." ບົດການສຶກສາພຣະຄໍາດ້ວຍການອ້ອນວອນເພື່ອທຸກຄົນ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ຝ່າຍເຮົາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຣມ 8: 18-39

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຣມ 8: 18-39

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນດີກັບຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາເຊື່ອບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ຝ່າຍເຮົາ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອພົ້ນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ຝ່າຍຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດຈະເກີດຂຶ້ນ.

ອານາລວບ: ຈາກຜູ້ທີ່ກຳລັງຢູ່ໃນຄວາມທຳອະມານໄປສູ່ການເປັນຜູ້ທີ່ມີຊັຍຊະນະ, ພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນດີແກ່ພວກເຮົາຕະຫລອດໄປ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເລີ່ມການສຶກສາພຣະຄຳໂດຍໃຫ້ເວລານັກຮຽນບາງຄົນເລົ່າເຮືອງວິຣະບຸຣຸດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນສັມຍຕອນຍັງໜຸ່ມ. ຖາມວ່າເປັນຫຍັງເຂົາເຈົ້າເລືອກຄົນປະເພດນັ້ນໆເປັນວິຣະບຸຣຸດ. ເວົ້າວ່າ: ບົດຮຽນນີ້ນີ້ອອກມາຈາກ ໂຣມ 8: 18-39; ເປັນບົດຮຽນທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນພວກເຮົາ, ບໍ່ວ່າຊີວິດຈະຢູ່ໃນສະພາບໃດ-ພຣະອົງຊົງເປັນວິຣະບຸຣຸດ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະຄຳ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ຂຽນຫົວເຮືອງຂອງບົດຮຽນໃສ່ໂປສເຕີ້ ໄວ້ລ່ວງໜ້າດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - ສະງ່າຣາສີ: ບໍ່ມີຫຍັງປຽບ (ໂຣມ 8: 18-21)
 - ສັພສິ່ງກຳລັງໂອ່ຍຄາງ (ໂຣມ 8: 22-25)
 - ພຣະວິນຍານຊົງຊ່ອຍຂໍ້ແບບບໍ່ອອກສຽງ (ໂຣມ 8: 26-30)
 - ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ຝ່າຍເຮົາ (ໂຣມ 8: 31-39)

ແນະນຳນັກຮຽນວ່າທ່ານຈະໃຊ້ຫົວຂໍ້ນີ້ເພື່ອເປັນຫລັກໃນການສຶກສາພຣະຄຳ. ແລະບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງຫົວຂໍ້ຕ່າງໆໃນບົດຮຽນໄປພ້ອມໆກັນ.

ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 8: 18-21; ຖາມ: ເວລາທ່ານກຳລັງເຕີບໃຫຍ່ ທ່ານໄດ້ປຽບທຽບຕົວເອງກັບຄົນອື່ນໆເລື່ອງໃດແດ່? (ຄະແນນ, ຄວາມສູງ, ນ້ຳໜັກ, ຄົນຮັກ, ຣິດ, ຕ່ຽງໄປ). ຜູ້ໃຫຍ່ມັກປຽບທຽບກັນເລື່ອງໃດ? ເປັນຫຍັງໄປໂລຈິງເວົ້າວ່າ ຄວາມທຸກລຳບາກບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະເອົາໄປປຽບກັບສະງ່າຮາສີຂອງຜູ້ເຊື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮັບ? ຊື່ໃສ່ຫົວຂໍ້ທີ່ນຶ່ງໃນໂປສເຕີ້. ເຕືອນນັກຮຽນເຖິງຊີວິດຂອງໂປໂລວ່າທ່ານໄດ້ພົບຄວາມທຸກລຳບາກນາໆຊະນິດໃນຂະນະທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າສະງ່າຮາສີໃນອະນາຄົດຈະເປັນຮູບແນວໃດ? ອະນາຄົດຢ່າງນີ້ ໃຫ້ຄວາມຫວັງແກ່ທ່ານແນວໃດ? ໃຫ້ເວລາຕອບແລະສົນທະນາ.

3. ພານັກຮຽນເບິ່ງວ່າມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນໂອ່ຍຄາງ? (ແມ່ມານກຳລັງຈະອອກລູກ, ຖືກກຳປັ້ນ, ຊີວິດຢູ່ໃຕ້ຣະບອບຜະເດັດການ, ຕ່ຽງໄປ). ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 8: 22-25. ໃຫ້ສອງຄົນອ່ານບົດຮຽນກ້ອງຫົວຂໍ້ "ສັພສິ່ງກຳລັງໂອ່ຍຄາງ" ຊຶ່ງມີສອງພາກ. ຖາມ: ສັພສິ່ງທີ່ຊົງສ້າງ ທີ່ບໍ່ມີປາກ ໂອ່ຍຄາງໄດ້ວິທີໃດ? ທ່ານເຄີຍໂອ່ຍຄາງບໍ່? ເວົ້າເຖິງຕອນທີ່ທ່ານໂອ່ຍຄາງຢູ່ທາງໃນ; ໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ມີປະສົບການແບ່ງປັນ. ຖາມ: ການໂອ່ຍຄາງສາມາດເປັນຜົນດີສຳລັບຜູ້ເຊື່ອບໍ່? (ໂອ່ຍຄາງເພາະເຫັນວ່າໂລກນີ້ເປັນບ່ອນຢູ່ພຽງຊົ່ວຄາວ; ສວັນຄືບ້ານຂອງພວກເຮົາ).
4. ອ່ານ ໂຣມ 8: 26-28. ພານັກຮຽນເບິ່ງຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ທີ່ສາມ. ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍ ແລະອະທິບາຍເລື່ອງພຣະວິນຍານຊົງອ້ອນວອນຊ່ວຍພວກເຮົາ. ຖາມ: ເວລາທ່ານຄິດວ່າພຣະວິນຍານກຳລັງອ້ອນວອນເພື່ອ, ທ່ານເຫັນຮູບຫຍັງໃນຄວາມຄິດ? ຮູ້ວ່າພຣະວິນຍານຊົງອ້ອນວອນຊ່ວຍ ໄດ້ຊ່ວຍທ່ານແນວໃດແດ່ເມື່ອຢູ່ໃນຄວາມລຳບາກ? ເປັນຫຍັງການອ້ອນວອນຂອງພຣະວິນຍານຈຶ່ງເກີດຜົນດີກວ່າການອ້ອນວອນຂອງພວກເຮົາ? ແມ່ນຫຍັງຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ອ້ອນວອນຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ເໝືອນດັ່ງພຣະວິນຍານ? (ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ)
5. ຂຽນໃສ່ກະດານ: ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ຝ່າຍ _____. ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດຫາຊື່ທີ່ຈະຕື່ມໃສ່ຊື່ຂອງວ່າງຢ່າງງຽບງຽບ. ຖາມ: ພວກທ່ານເຊື່ອເລື່ອງນີ້ຫລາຍປານໃດ? (1-10, 1= ໜ້ອຍທີ່ສຸດ; 10= ຫລາຍທີ່ສຸດ); ໃຫ້ໂອກາດຕອບ. ອ່ານ ໂຣມ 8: 31-39; ຖາມ: ມີໃຜແດ່ຮູ້ພຣະຄຳຕອນນີ້ດີ? ພາເບິ່ງຂໍ້ 38-39. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າມີຫຍັງແດ່ທີ່ໂປໂລບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ? ຖາມ: ຖ້າວ່າພຣະຄຳນີ້ເປັນຈິງ, ເປັນຫຍັງຜູ້ເຊື່ອຫລາຍຄົນດຳເນີນຊີວິດຄ້າຍກັບວ່າພຣະຄຳນີ້ບໍ່ຈິງສຳລັບພວກເຂົາເຈົ້າ?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ. ໃຫ້ໂອກາດບາງຄົນແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຈາກບົດຮຽນໃນມື້ນີ້. ອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະຄຳ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຣມ 9:1-8, 10:1-21
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຣມ 9--11
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຊົງເປີດເຜີຍຕໍ່ຊາວອິສະຣາເອນ ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຈະໄດ້ພົ້ນ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ການໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດແລະການປະຕິບັດຂ່າວປະເສີດຕ່າງກັນແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈສ່ວນຕົວເຖິງການປະຕິບັດຂ່າວປະເສີດພ້ອມທັງສາລະພາບນັ້ນບໍ່ແມ່ນແບບເຊື່ອສາສນາບູຮານຊື່ໆ.

ບົດນຳ

ບົດຮຽນວັນນີ້ຈະເວົ້າເຖິງພຣະທັມໂຣມຢ່າງຍືດຍາວ ດ້ວຍເຫດນີ້ຄຣູຈະຕ້ອງອ່ານບົດຮຽນແລະອ່ານພຣະທັມທຸກຂໍ້ໃນບົດຮຽນສາກ່ອນ, ເມື່ອມາຮອດບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງນຳເອົາ Smoke Alarm (ເຄື່ອງສັນຍານເຕືອນ ພັຍ) ໄປຍັງຫ້ອງຮຽນ ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນວິຈັຍຄວາມໝາຍຂອງ Smoke Alarm ມີໄວ້ເພື່ອຫຍັງ?

ພຣະເຈົ້າຊົງເປີດເຜີຍ (ໂຣມ 9:1-9).

1. ຫລັງຈາກອ້ອນວອນເປີດຫ້ອງຮຽນແລ້ວ ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 9:1-9.
2. ເປີດຄຳຖາມນັກຮຽນວ່າ ອີງຕາມຂໍ້ 2-3 ທ່ານອາຈານໂປໂລມີຄວາມຮັກຢ່າງໃດກັບອິສະຣາເອນ?
3. ຖາມ, ອິສະຣາເອນໄດ້ໂອກາດດີກວ່າຜູ້ອື່ນແນວໃດ? ຂໍ້ 4-5?
4. ຖາມ, ການເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກເຊື່ອຊາດ ແຕ່ແມ່ນເກີດມາຕາມພຣະສັນຍາໃນຂໍ້ 9 ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?
5. ຖາມ, ປະຫວັດສາດອິສະຣາເອນໄດ້ເປັນບົດຮຽນແກ່ເຮົາຢ່າງໃດ?
6. ສ່ວນໃນບົດ 12--15 ນັ້ນໂປໂລໄດ້ບອກວິທີການທີ່ຈະເຂົ້າຫາພຣະເຈົ້າ ຄື; 12:1 ໂປໂລຊັກຊວນໃຫ້ຖວາຍຕົວ.

ພາຊະນະບໍ່ຖືກຕ້ອງ (10:1-13).

1. ເປັນຫຍັງໂປໂລຈຶ່ງເອີ້ນຜູ້ອ່ານວ່າ ພີ່ນ້ອງ? (ຂໍ້ 1).
2. ໂປໂລໄດ້ອ້ອນວອນແນວໃດ? (ຂໍ້ 3-4).
3. ອິສຣາເອນເປັນລູກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງແນວໃດ? (ຂໍ້ 1-4; 16).
4. ຄວາມລອດພົ້ນມາຈາກທາງໃດ? (ຂໍ້ 9-10).
5. ຄົນຍິວແລະຄົນຕ່າງຊາດຄືກັນແນວໃດ? (ຂໍ້ 5-13).
6. ຄົນທີ່ຮ້ອງອອກພຣະນາມຕ້ອງເປັນຄົນແນວໃດຈຶ່ງຈະລອດພົ້ນ?

ສາຍເລືອດບໍ່ຖືກຕ້ອງ 10:14-21

1. ອາຈານໂປໂລເວົ້າວ່າພວກທີ່ບໍ່ໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດຈະເປັນແນວໃດ? (ຂໍ້ 14).
2. ແມ່ນໃຜຈະເປັນຜູ້ໄປເວົ້າໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນຟັງ?
3. ອາຈານໂປໂລເວົ້າວ່າ "ຕົນຂອງຄົນທີ່ນຳຂ່າວດີມາກິດງາມປານໃດໜີ?" (ຂໍ້ 15) ໝາຍເຖິງໃຜ?
4. ເຮົາຈະຮຽນຂອບໃຈຜູ້ນຳຂ່າວດີມາເຖິງເຮົາແນວໃດ? ແລະເມື່ອໃດ?
5. ອາຈານໂປໂລກ່າວວ່າ "ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນໄດ້ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດນັ້ນ" (ຂໍ້ 16). ມັນຊ່ວຍທ່ານໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດຢ່າງໃດ?
6. ເມື່ອບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເຊື່ອ?
7. ໂປໂລອ້າງເຖິງຄຳກ່າວຂອງເອຊາຢາວ່າ "ເຮົາຈະຍິວະໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍອິດສາຊົນຊາດທີ່ຍັງບໍ່ເປັນປະເທດ ເຮົາຈະຍິວະໃຫ້ເຈົ້າເຄືອງແຄ້ນປະເທດທີ່ເປັນຊົນຊາດໂຕ່" (ຂໍ້ 19-21). ເກີດມີຄວາມຈິງຫລາຍປານໃດໃນວັນນີ້.

ສລຸບ: ກ່ອນອ້ອນວອນປິດ ບອກນັກຮຽນວ່າ Smoke Alarm ເປັນເຄື່ອງບິ່ງບອກອັນຕະລາຍ, ພຣະເຈົ້າກ່າວເຕືອນອິສຣາເອນ ແລະຕລອດເຖິງເຮົາທຸກຄົນດັ່ງນັ້ນເຮົາຄວນເອົາໃຈໃສ່ຄຳສັ່ງສອນຕັກເຕືອນຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນພັຍອັນຕະລາຍຈະມາເຖິງ.

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ມີຊີວິດນະມັສການ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຣມ 12:1-21
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຣມ 12:1-21
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ສອນເຮົາໃຫ້ປະຕິບັດພຣະຄຳພີໃນຊີວິດປະຈຳວັນ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອນະມັສການຢ່າງໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ເຮົາຖວາຍຕົວ, ປະຕິບັດຕາມຂອງພຣະຣາຊທານ ດ້ວຍຄວາມຮັກ.

ບົດນຳ

ພຣະທັມ ໂຣມ ຈາກ ບົດ 1-11 ເປັນບົດຮຽນກ່ຽວກັບຫລັກສາສນາສາດທີ່ໂປໂລໄດ້ສອນ, ສ່ວນ ໂຣມ 12 ເປັນບົດຝຶກທັກ ຫລືພາກປະຕິບັດ, ເມື່ອເປັນພາກປະຕິບັດກໍ່ບໍ່ວ່າເປັນການຍາກທີ່ທຸກຄົນຈະປະຕິບັດໄດ້ ນອກຈາກຖວາຍຕົວໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນແປງເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈະກາຍເປັນຜູ້ນະມັສການພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີສຸດ.

ນະມັສການໂດຍໃຊ້ໃຈໃໝ່ (ໂຣມ 12:1-2).

1. ຂໍ້ 1 ໂປໂລ ແນະນຳໃຫ້ຖວາຍຕົວ ເພາະວ່າການຖວາຍຕົວເປັນສິ່ງສຳຄັນແລະຈຳເປັນທີ່ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງເຮັດ, ການຖວາຍຕົວເທົ່ານັ້ນສາມາດບັງຄັບບໍ່ໃຫ້ຄວາມບາບເຂົ້າມາໃນຊີວິດໄດ້. ເມື່ອເຮົາຖວາຍຕົວແລ້ວເຮົາກໍ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອເປັນຂອງພຣະອົງແລ້ວພຣະອົງກໍ່ຈະຊຳຮະລ້າງມົນທົນເກົ່າ ແລະປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງໄວ້ໃນອົງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຊ້າໃໝ່ມາໃກ້ໄດ້.

2. ຂໍ້ 2 ໂປໂລ ແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ຊີວິດໃໝ່ ໂດຍຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າປ່ຽນແປງຈິດໃຈໃໝ່ ແລະດ້ວຍໃຈໃໝ່ນີ້ຈຶ່ງຈະເໝາະສົມໃນການເຂົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າ. ໃນຂໍ້ 2 ນີ້ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້; 1. ບໍ່ໃຊ້ຊີວິດເປັນເໝືອນຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ. 2. ຮັບການຊົງປ່ຽນແປງຈິດໃຈ ແປວ່າຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າປ່ຽນຄວາມຄິດແບບໃໝ່ ຫລືໃຫ້ເຮົາຄິດແບບ ພຣະເຈົ້າຄິດ. 3. ແມ່ນຜົນປາກົດຄືເມື່ອຈິດໃຈຖືກປ່ຽນໃໝ່ແລ້ວ ມີສັຍໃຈຄໍ, ການປາກເວົ້າກໍ່ຈະປ່ຽນໄປດ້ວຍ. 4. ຜົນປາກົດອັນທີສອງ ແມ່ນຈະຮູ້ວ່າອັນໃດດີສຳລັບຕົນ ແລະຈະຮູ້ແຈ້ງວ່າອັນໃດດີທີ່ສຸດ.

ໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານ (ໂຣມ 12:3-8).

1. ທຸກຄົນມີຂອງພຣະຣາຊທານຢ່າງນ້ອຍຜູ້ລະນຶ່ງອັນ ແຕ່ລາງເທື່ອເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຮົາມີຂອງພຣະຣາຊທານອັນໃດ? ຫລືມີແລ້ວແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝູນໃຊ້ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຄວນສຶກສາຄົ້ນຄວ້າເບິ່ງວ່າຂອງພຣະຣາຊທານຂອງເຮົາແມ່ນຫຍັງແທ້? ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ໃຊ້ໃນການນະມັສການຂອງເຮົາ?. (ອ່ານຂໍ້ 6).

2. ໂປໂລໄດ້ສອນເຖິງເຮືອງຄວາມຄິດໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ ເພາະວ່າໃຈຄິດແນວໃດຜົນອອກມາມັກຈະເປັນແນວນັ້ນ ດ້ວຍເຫດນີ້ໂປໂລຈຶ່ງສອນວ່າ "ຢ່າຄິດຖືຕົວເກີນທີ່ຕົນຄວນຈະຄິດນັ້ນ ແຕ່ຈຶ່ງຄິດໃຫ້ພໍສົມກັບຂນາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ" (ຂໍ້ 3).

3. ໂປໂລໄດ້ປຽບທຽບເຮົາທັງຫລາຍໃນໂບດດຽວກັນຕ່າງຄົນເປັນອະວັຍະວະຂອງກາຍດຽວ ດັ່ງນັ້ນທຸກພາກສ່ວນຈຳເປັນຈະຕ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃຫ້ດີທີ່ສຸດ ບໍ່ຄວນດູດູກ, ດູໝິ່ນຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນພວກເຮົາ (ຂໍ້ 4-5).

4. ຖ້າເຮົາມີໜ້າທີ່ສ່ຽງສອນຫລືເຕືອນສະຕິພີ່ນ້ອງ ເຮົາກໍບໍ່ຄວນສອນຫລືເຕືອນເກີນກວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາ ຫລືບໍ່ຄວນຈະສອນຫລືເຕືອນຜູ້ອື່ນໃນສິ່ງທີ່ເຮົາປະຕິບັດບໍ່ໄດ້ (ຂໍ້ 7-8).

ໂດຍຮັກກັນແລະກັນ (ໂຣມ 12:9-21).

1. ເນັ້ນໜັກສາມຄຳເວົ້າທີ່ໂປໂລເວົ້າໃນຕອນນີ້ຄື:

1. (ຈິ່ງ) ມີເຖິງ 21 ຄັ້ງ ແມ່ນຄຳສັ່ງໃຫ້ເຮົາປະຕິບັດຕາມ.
2. (ຢ່າ) ມີເຖິງ 7 ຄັ້ງ ແມ່ນຄຳຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຮັດ.
3. (ຖ້າ) ມີເຖິງ 3 ຄັ້ງ ແມ່ນຄຳແນະນຳໃຫ້ເຮັດ.

2. ອະທິບາຍຄຳວ່າ (ຮັກ) (ອາກາເປ)ແມ່ນພາສາກຣີກ ມີຄວາມໝາຍວ່າ ຮັກໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ, ຮັກບໍ່ອ່າອງ, ຮັກດ້ວຍຈິງໃຈ, ຮັກແລະເຮັດດີນຳ, ບໍ່ແມ່ນຮັກປາກເບົາ, ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ ແລະຄຳວ່າຮັກຕອນນີ້ຍັງເປັນຄຳສັ່ງໃຫ້ຮັກເຮົາກັນແລະກັນເປັນດ້ວຍ. ຄຳນີ້ຕົກຢູ່ໃນຄຳສັ່ງຂ້າງເທິງ.

3. ສົນທະນາຄຳສັ່ງ "ຈົ່ງອວຍພອນແກ່ຄົນທີ່ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ ຈົ່ງໃຫ້ພອນ ຢ່າປ້ອຍດ່າ" (ຂໍ້ 14) ເຮົາຈະອວຍພອນ ຫລືອ້ອນວອນເພື່ອຜູ້ຂົ່ມເຫັງເຮົາແນວໃດ?

4. ພຣະເຢຊູຍັງສອນວ່າ "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງທ່ານ ຈົ່ງອ້ອນວອນສຳລັບຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງທ່ານ" (ມັດທາຍ 5:39). ເຮົາທັງຫລາຍຖືກເອີ້ນມາເພື່ອເຮັດການດີໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະໂປໂລຈຶ່ງສອນວ່າ "ຖ້າເປັນໄດ້ໃນເຮືອງທີ່ຂົ່ມເຫັງກັບພວກເຈົ້ານັ້ນ ຈົ່ງຢູ່ຢ່າງສົງຄາກກັບ ຄົນທັງປວງ" (ໂຣມ 12:18).

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 12
ຮັກເພື່ອນບ້ານ, ນັບຖືຮັຖບານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຣມ 13
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຣມ 13
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ສອນເຮົາໃຫ້ນັບຖືຮັຖບານ ແລະຮັກເພື່ອນບ້ານ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຂ້າພະເຈົ້າມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຫຍັງກັບຮັຖບານແລະເພື່ອນບ້ານ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອສອນເຮົາໃຫ້ຍອມຈຳນົນຕໍ່ຮັຖບານ ແລະສະແດງຄວາມຮັກກັບເພື່ອນບ້ານຂອງເຮົາ.

ບົດນຳ

ເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າຄຣິສຕຽນເຮົາຖືພຣະເຈົ້າຮ້ອງອອກມາຈາກຝ່າຍໂລກ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຮ້ອງອອກຈາກໂລກໄປຢູ່ຕ່າງຫາກ ແຕ່ຍັງຢູ່ກັບຄົນທົ່ວໄປ ດັ່ງນັ້ນຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງຮຽນປັບຕົວໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍບ້ານເມືອງ ໂດຍເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າເປັນຫລັກ.

ຮັບຜິດຊອບໃຫ້ນັບຖືຮັຖບານ (ໂຣມ 13:1-7).

1. ກ່ອນອື່ນເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈອາຈານໂປໂລວ່າເພິ່ນເປັນສາວິກທີ່ສລາດສ່ອງໃສ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຈຶ່ງຊັກຊວນໃຫ້ຄຣິສຕຽນນັບຖືຮັຖບານ ແລະອຳນາດການປົກຄອງ ດ້ວຍວ່າເພິ່ນຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈວ່າທຸກການຈັດຕັ້ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 1).
2. ໂປໂລເຕືອນວ່າ "ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ທີ່ຂັດຂືນອຳນາດນັ້ນ ກໍ່ຂັດຂືນຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ" (ຂໍ້ 2). ແລະຜູ້ຂັດຂືນຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດ.
3. ຄຳສອນພຣະເຢຊູ ມາຣະໂກ 12:17 ແລະຄຳສອນຂອງໂປໂລໃນຂໍ້ 7 ສອດຄ່ອງກັນໃນເລື່ອງການເສັງພາສີອາກອນ

ຮັບຜິດຊອບຮັກເພື່ອນບ້ານ (ໂຣມ 13:8-10).

1. ໂປໂລສອນບໍ່ໃຫ້ເປັນໜີ້ກັນເຮືອງເງິນຄໍາ ຫລືສິ່ງຂອງ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ລືມບຸນຄຸນດ້ວຍຄວາມຮັກນັ້ນໃຫ້ມີຢູ່ ຕລອດໄປ (ຂໍ້ 8). ລາງເທື່ອການເປັນໜີ້ກັນກໍໄດ້ເສັງເພື່ອນບ້ານໄປແລ້ວກໍມີ, ຄັນບໍ່ໃຫ້ຢືມກະແມ່ນເພື່ອນ ຝູງກັນ ຄັນໃຫ້ຢືມແລ້ວບໍ່ສິ່ງ ສຸດທ້າຍເກີດແຕກແຍກກັນ ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະໂປໂລຈຶ່ງສອນບໍ່ໃຫ້ເປັນໜີ້ກັນ.
2. ເຮືອງຄວາມຮັກເພື່ອນບ້ານໂປໂລໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ 9 ແລະ ຂໍ້ 10

ຕຽມພ້ອມໃນການສະເດັດຄົນມາ (ໂຣມ 13:11-14).

1. ການເຮັດດີຂອງຄຣິສຕຽນລາງເທື່ອກໍເມື່ອຍໃນການເຮັດດີ ແຕ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຮົາເຊົາໃນການເຮັດດີໃຫ້ເຮົາ ຄິດເສັງວ່າການທີ່ເຮົາເຮັດດີນັ້ນແມ່ນເພື່ອຕຽມພ້ອມຕ້ອນຮັບໃນການສະເດັດກັບຄົນມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະ ເຢຊູ ເພື່ອມາຕັດສິນລົງໂທດຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງ ແລະໃຫ້ລາງວັນແກ່ຜູ້ເຮັດດີ.
2. ບັດນີ້ເປັນເວລາທີ່ເຈົ້າຄວນຈະຕື່ນຈາກຫລັບແລ້ວ ແປວ່າ ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຄວນຕື່ນຈາກຫລັບ ເພາະວ່າຄົນທີ່ນອນຫລັບບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນເອງເຮັດຫຍັງ ເມື່ອພວກເຈົ້າຕື່ນຈາກຫລັບ ຫລືໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນແລ້ວຈຶ່ງເລີກເຮັດການມືດ ຫລືເລີກເຮັດສິ່ງບໍ່ດີ ຈຶ່ງວາງຕົວໃຫ້ເໝາະສົມກັບຄົນທີ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມພົ້ນ.
3. "ຢ່າຈັດຫາອັນໃດເພື່ອບໍາຮຸງຕົນຫາຂອງເນື້ອກາຍ" (ຂໍ້ 14ຂ). ແປວ່າຢ່າຫລິ້ນຊູ້, ຢ່າລັກໂລບ, ຢ່າຫາຜົນ ກໍາໄລໃນທາງທຸດຈະຣິດ, ຢ່າອິດສາບັງບຽດ, ຢ່າເປັນຄົນຈອງຫອງ, ຢ່າເປັນຄົນມັກຜິດຖຽງກັນ, ຢ່າມັກໃຫຍ່ ໄຜ່ສູງ, ຢ່າເປັນຄົນເຫັນແກ່ຕົວ, ຢ່າເປັນຄົນມັກເວົ້າຂວັນ, ຢ່າເປັນຄົນເວົ້າຕົວະ, ຢ່າເຮັດຊົ່ວທຸກຢ່າງ.
4. ຄຣິສຕຽນຖືກສອນບໍ່ໃຫ້ບໍາຮຸງຕົນຫາຂອງຮ່າງກາຍ ແຕ່ຄຣິສຕຽນຍັງເຮັດຢູ່ ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ຢຸດໂປໂລໄດ້ ກ່າວບ່ອນຕົ້ນຂໍ້ 14 ວ່າ "ແຕ່ຈຶ່ງປະຕິບັດຕົວດ້ວຍພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ" ເມື່ອເຮັດດັ່ງນີ້ແລ້ວຄຣິສຕຽນກໍຈະ ພົ້ນຈາກບໍາຮຸງຕົນຫາຂອງເນື້ອກາຍ.

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 13
ສິດທິສ່ວນຕົວ ແລະ ການພົວພັນກັບຜູ້ອື່ນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຣມ 14:1-21
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຣມ 14:1-21
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຄຣິສຕຽນບໍ່ໃຊ້ສິດ ແລ້ວຕ້ອງຢູ່ດ້ວຍຄວາມປອງດອງ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຄວາມມັກເອົາແຕ່ໃຈ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ຖືກກັນໃນໂບດແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ເຮົາມີຄວາມປອງດອງແທນທີ່ຈະເອົາແຕ່ໃຈ.

ບົດນຳ

ບົດຮຽນພາສາລາວບົດນີ້ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນມາເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງແລະເໝາະສົມກັບຄົນລາວ ດັ່ງນັ້ນຫາກທ່ານໄປເບິ່ງໃນພາສາອັງກິດຈະມີແຕ່ຫົວຂໍ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ຄືກັນ ສ່ວນເນື້ອໃນນັ້ນມີຄວາມຄ້າຍຄືບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ.

ຢ່າຜິດຖຽງກັນໃນເຮືອງເລັກນ້ອຍ (ໂຣມ 14:1-9).

1. ໂປໂລຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນີ້ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນຮັບໃຊ້ທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທ, ຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນຢູ່ທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທ ສ່ວນຈິດໃຈຂອງເພິ່ນນັ້ນຢູ່ທຸກບ່ອນກັບໄພ່ພົນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ສາສນາສາດຜູ້ນຶ່ງກ່າວວ່າ ອານຈານໂປໂລຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໃນເວລາກາງເວັນ ແລະເພິ່ນມັກຈະໃຊ້ເວລາຂຽນຈົດໝາຍຫາຄຣິສຕະຈັກຕ່າງໆໃນເວລາກາງຄືນ ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະໂປໂລຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າທັງເວັນທັງຄືນ. ຈົດໝາຍຄັ້ງນີ້ມີທັງການສັ່ງສອນ ແລະການເລົ່າໂລມໃຈໄປນຳກັນ.
2. ໂບດທີ່ກຸງໂຣມແບ່ງກັນເປັນສອງກຸ່ມຄື; ພວກເຂັ້ມແຂງ ແລະພວກອ່ອນຝ່າຍຄວາມເຊື່ອ ມີການຖືກຖຽງກັນ ໂປໂລຈຶ່ງເລັ່ງເປົ້າໝາຍເຖິງບັນດາຜູ້ນຳແລະຜູ້ເຂັ້ມແຂງ ບໍ່ໃຫ້ປ່ອຍປະຜູ້ອ່ອນຄວາມເຊື່ອແລະໃຫ້ຄອຍຊ່ອຍເຫລືອ ແລະສອນເຂົາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງແທນທີ່ຈະໄປຕຳໜີເຂົາ. ໂປໂລເຂົ້າໃຈວ່ານີ້ເປັນພຽງເຮືອງເລັກນ້ອຍທີ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້.
3. ອ່ານ ຂໍ້ 3-4 ແລ້ວບອກນັກຮຽນວ່າ ທັງສອງກໍມີຄວາມຜິດນຳກັນທັງສອງຫາກພາກັນຕຳໜີກັນ.
4. ອ່ານຂໍ້ 7-8 ແລ້ວບອກນັກຮຽນວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍຕາຍແລ້ວເໝືອນກັນໃນຄວາມຜິດບາບເໝືອນກັນ ດັ່ງນັ້ນຢ່າໃຫ້ຄວາມຜິດບາບນັ້ນກັບມາເປັນເຄື່ອງແບ່ງແຍກພວກເຮົາອີກ.

ຢ່າຕັດສິນຜູ້ໃດ (ໂຣມ 14:9-12).

1. ກ່າວເຖິງບົດຮຽນໃນວັກນີ້ສອນວ່າ ໂບດໃນກຸງໂຣມມີຄົນຫລາຍປະເພດ, ໂບດພວກເຮົາມີຄົນຫລາຍພາກແຂວງ ແລະຫລາຍເຊື້ອຊາດ ແຕ່ລະພາກແຂວງແລະເຊື້ອຊາດນັ້ນຄິດແລະເຂົ້າໃຈບໍ່ຄືກັນ ແຕ່ພຣະເຈົ້າເອົາເຮົາທັງຫລາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນມາເປັນລູກຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈຳຕ້ອງເປັນນໍ້ານຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນພຣະເຈົ້າ.
2. ເຮົາຈະບໍ່ຕັດສິນຜູ້ໃດເພາະວ່າເຮົາທຸກຄົນເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໃນວັນສຸດທ້າຍເຮົາທຸກຄົນຈະໄດ້ຍືນຕໍ່ໜ້າພຣະເຢຊູ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຄວນແນ່ໃຈວ່າເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນແລ້ວ. (ຂໍ້ 9-10).
3. ອ່ານມັດທາຍ7:1-2 " ຢ່າກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງກ່າວໂທດໃສ່ທ່ານເພາະວ່າທ່ານຈະກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາຢ່າງໃດ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງກ່າວໂທດໃສ່ທ່ານຢ່າງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຕວງໃຫ້ເຂົາດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນໃດ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕວງໃຫ້ພວກທ່ານດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນນັ້ນ" ແມ່ນຄໍາສອນພຣະເຢຊູ

ຮັກດ້ວຍການກະທໍາ (14:13-21).

1. ເລົ່າຊີວິດພວກ ສາສນາທູດ (ມິສເຊິນແນຣີ) ແລ້ວບອກນັກຮຽນວ່າ ການທີ່ເພິ່ນເຮັດດັ່ງນີ້ແມ່ນ; 1. ເພິ່ນຖືກເອີ້ນໄປຮັບໃຊ້. 2. ເພິ່ນຮັກພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງປະຕິບັດຄໍາສັ່ງຢ່າງເຄັ່ງຄັດ. 3 . ເພິ່ນຮັກ, ນັບຖື ແລະໃຫ້ກຽດຊົນຊາດນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງຍອມເປັນຄືຄົນຊາດນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ປະກາດ.
2. ແທນທີ່ຈະຕິຕຽນກັນ ໂປໂລສອນວ່າ " ຈົ່ງຕັ້ງໃຈເຮັດດັ່ງນີ້ດີກວ່າ ຄື ຢ່າໄດ້ເອົາສິ່ງໃດເປັນເຫດໃຫ້ຊຸນສະດຸດຫລືລົ້ມລົງມາຂວາງທາງຂອງພົນ້ອງ" (ຂໍ້ 13ຂ). ໝາຍຄວາມວ່າສິ່ງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ພົນ້ອງຊຸນສະດຸດກໍໃຫ້ເຊົາເຮັດ.
3. ຂໍ້ 15 ໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າແຜ່ນດິນສວັນຂອງພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າການດື່ມກິນ ດ້ວຍເຫດນີ້ຫາກການດື່ມກິນຂອງເຮົາເຮັດໃຫ້ເຮົາມີບັນຫາ ຫລືເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນທຸກໃຈ ເຮົາຄວນພິຈາຣະນາດີກວ່າ.
4. ອ່ານຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູສອນໃນມັດ ທາຍ 18:6-9
5. ສລຸບໂດຍຖາມນັກຮຽນວ່າ ທ່ານເອງເຄີຍຕັດສິນຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃນເຮືອງໃດເຮືອງນຶ່ງບໍ່? ຫລືທ່ານເຄີຍຖືກຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຕັດສິນວ່າທ່ານ.....ບໍ່? ຫາກມີ ຈົ່ງພານັກຮຽນອ້ອນວອນຂໍອະພັຍນໍາພຣະເຈົ້າ.
6. ທ່ານເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ບໍ່ເຄີຍວ່າໃຫ້ໃຜມີບໍ່? ຫາກມີຈົ່ງພານັກຮຽນອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງນໍາໃຫ້ເຮັດດີກວ່າເກົ່າ.

ຫວ